

PIĘCZĘSTNY (1) *ai*

N sg m pięczęstny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Podzielony na pięć części, składający się z pięciu części: Quinquepartitus, Pięczeństny/ To yeft ná pięć części lie dzielący. Mącz 342d.

MN